39

සම්ප්‍රදාය - නව්‍යත්වය හා ගුණදාස අමරසේකරගේ අසක්දා කව

සපුතන්ත්‍රි, අයි. එම්.[1]

සමාජයේ සෑම ප්‍රපංචයක් සමඟ ම සම්ප්‍රදාය අවියෝජනීය ලෙස බැඳී පවතී. සාහිත්‍යය අරබයා ද එය සනාතනික වන අතර ම සෑම සාහිත්‍යකරුවෙකු ම සම්ප්‍රදායෙන් නිසඟයෙන් ම ආභාසය ලබයි. සම්ප්‍රදාය අර්ථාන්විත සංකල්පයක් බවට පත් කර ගැනීමේ දී ඒ හා බැඳී පවතින 'නව්‍යත්ව සංකල්පය' උපයුක්ත කොට ගත හැකි ය. සම්ප්‍රදාය හා නවීනත්වය යන විචාර සංකල්ප ගුණදාස අමරසේකරගේ 'අසක්දාකව' කෘතියෙහි නිරූපණය වන ආකාරය විමර්ශනය කිරීම මෙහි අරමුණ වේ. ටී. එස්. එලියට් හා රේමන්ඩ් විලියම්ස් ආදි විද්වතුන් සම්ප්‍රදාය පිළිබඳ සාධනීය සංකල්ප ඉස්මතු කළ අතර 'එරික් හොබ්ස්බෝම්' හා 'ටෙරන්ස් රේන්ජර්' ආදි විද්වතුන් සම්ප්‍රදාය පිළිබඳ නිශේධනීය සංකල්ප ඉස්මතු කිරීමට පෙළඹිණ. මෙම පර්යේෂණයෙහි ගැටලුව වන්නේ අමරසේකරගේ 'අසක්දාකව' සම්ප්‍රදාය හා නවීනත්වය කෙතෙක් දුරට සාධනීය ලෙස උපයෝගී කර ගෙන ඇත්තේ ද යන්න විමර්ශනය කර බැලීම ය. මෙහි දී සම්ප්‍රදාය හා නවීනත්වය පිළිබඳ දේශීය හා විදේශීය විද්වතුන්ගේ සංකල්ප ද, ඒ හා සම්බන්ධ ව රචනා වී ඇති ශාස්ත්‍රීය හා පූර්ව පර්යේෂණ කෘති ආදි මූලාශ්‍රය ද භාවිත කරමින් දත්ත එක්රැස් කිරීම මඟින් පර්යේෂණය සිදු කෙරේ. මෙම පර්යේෂණයෙහි ප්‍රතිඵලය නම් පූර්වයේ රචනා වූ කෘති සඳහා බලපා ඇති සම්ප්‍රදායානුකූල ආකෘති හා සන්දර්භ ලක්ෂණ භාවිත කරමින් සේ ම නව්‍යකරණය වූ සිංහල කාව්‍ය සංකල්ප භාවිත කරමින් සිංහල කාව්‍ය නව්‍ය මාර්ගයකට අවතීර්ණ කිරීමට ගත් ප්‍රයත්නය සාර්ථක වී ඇති බව තහවුරු වීම ය. අමරසේකරගේ 'අසක්දාකව' සම්ප්‍රදායෙන් අනුරාව ලබමින් නව්‍යත්වයකින් පෝෂණය වී ඇති හෙයින් විද්වතුන්ගේ ඇගයීමට ලක් වෙමින් පවතී. කුමාරතුංග මුනිදාස, මහගමසේකර, විමල් දිසානායක හා බර්ට් බී. කුඩාහෙට්ටි ආදි කවියන්ගේ කෘති විශ්ලේෂණයේ දී මෙම සංකල්පද්වය භාවිත වී ඇති අයුරු පැහැදිලි කර ගත හැකි ය. මේ අනුව බලන කල සෑම සාහිත්‍ය කෘතියකට ම පාහේ පූර්වයේ වූ සම්ප්‍රදායේ අනුරාව ලැබෙන බවත් එය නව්‍යත්වයකින් යුක්ත ව පශ්චාත් කාලීන ව නැවත නිර්මාණය වන බවත් මෙමඟින් නිගමනය කළ හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පදඃ ආකෘතිය, සන්දර්භය, අනුරාව, සිංහල කාව්‍යය, විචාර සංකල්පය

1 ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) තෙවන වසර, සාහිත්‍ය විචාරය, සිංහල අධ්‍යයනාංශය, imeshadi@gmail.com